

Danske Kirkegaarde i 1934.

Af foretagne eller projekterede Nyanlæg eller Udvidelser af danske Kirkegaarde i 1934, skal nævnes følgende, som er kommen til Redaktionens Kundskab: Asmild, Assens (Haveark. *E. Erstad-Jørgensen*; se „V. K.“ XI, S. 1-2), Ballerup, Brande (Landinspektør *Møller Christensen*), Dreslette, Esbjerg (Faurfeld), Føns, Genner (Gartner *H. Chr. Thorsen*), Gentofte Mariebjerg (Kommunegartner *G. N. Brandt*), Gimlinge, Gylling, Haderslev, Hasle, Hjørring, Hundstrup, Hvilsom, Jyderup, Kalundborg (indviet 3. Jan., Havearkitekt *Emil Böttiger*), Kolding, Lindholm (Havearkitekt *Johannes Tholle*; se V. K. X, S. 57-58), Laurbjerg, Mellerup, Nykøbing S. (Havearkitekt *Johannes Tholle*), Næstved (Lic.: 20. November, Havearkitekt *Emil Böttiger*), Odense (Kirkegaardsinspektør *Raahauge-Askegaard* og St. Hans, Havearkitekt *P. Vad*), Ringsted (Havearkitekt *Emil Böttiger*), Rinkenæs, Silkeborg, Slagelse (Inspektør *Rud. Rasmussen*), Støvring, Sønderborg, Sønder-Jærnløse (indviet 2. September, Havearkitekt *Johannes Tholle*), Toksværd, Tostrup, Vejstrup Valgmenighedsk., Vivild, Vojens, Vestre Kirkegaard (Københ., Inspektør *Chr. Beck Skrydstrup*) og Ølgod.

Af andre Ting kan nævnes, at Randers Kirkegaarde fra 1. November er overgaaet til Kommunen. Urnegrav er indrettet i Kolding (se „V. K.“ XI, S. 30-32). Krematoriet i Holbæk er indviet 20. Marts, (Ark. *Marius Pedersen*, se „V. K.“ XI, S. 9-10), Odense Krematorium (Arkitekt *V. O. Kyed*, „V. K.“ XI, S. 35-37), og Struer paa begyndt.

„Foreningen for Kirkegaardskultur“ afholdt Aarsmøde i Aalborg den 7. Juni.

Graver *Ibsen* i Vejle er fratrukket fra 1. November, og hans Funktion overdraget Kirkegaardsgartner *Houmann. C. Buur* i Lyngby afgik 31. December og *Marius Andersen* udnævntes i Stedet fra 1. Januar 1935; fhv. Graver *Munksgaard* (Viborg) afgik ved Døden 13. Oktober.

Gravgaden i Pompeji.

Af Magister Hans Aage Paludan.

I Rom er Gravgaden strax udenfor Byporten, den appiske Vej ud til Campagnens Grave over og under Jorden, et levende Mylder af Vogne, Omnibusser, Rutebiler og Handlende; men i den døde By Pompeji, hvor der aldrig er Liv og Trængsel, er de Døde ligesom to Gange begravede. Bogstavelig, fordi Graven endnu kun udenfor een af Portene er frigjorte, de andre Steder ligger de endnu dækkede af Tuf- og Askelaget under Jorden. Men udenfor Herculaneerporten gaar den saakaldte *Via de Sepolcri* eller Gravenes Gade et langt Stykke ud mod Sarnodalen og Vesuys Højde, med Monumenterne frie paa begge Sider; bag dem hæver endnu Forstadens udgravede Masse sig under Jord og Grønsvær, flere Mindesmærker gaar lige op i Bakken bagved, og hinsides Diomedes' Villa ved Krydset med Vesuvvejen for Enden af det frilagte Stykke opsluges Vejen atter af Eruptionsmasserne og Jorden over dem.

Men det aabne Stykke er nok til at give et levende Indtryk af Kejsertidens Begravelser og den monumentale Helhed af en saadan Landevej med Grave tæt langs Siderne, forskellige, men samlende sig til en graa og brun Ensartethed under de enkelte sorte opadpegende Cypresser over Murene, — nyplantede, paa de gamles Plads. Toppene bøjer sig lidt, Cypresserne i Pompeji synes at hælde deres Hoveder: „Klædt